

تحلیل ناسزاگویی در بین دانش آموزان

عالمه کیخا^۱، افسانه شجاع الدینی^۲

۱-عضو هیات علمی دانشگاه زابل، نویسنده مسئول

۲-کارشناسی ارشد روان شناسی تربیتی.

چکیده

خشونت انسان ها نسبت به همدیگر پدیده جدیدی نبوده و قدمت آن به درازای تاریخ بشر است. یکی از اثرگذارترین و شایع ترین خشونت ها، خشونت کلامی است که به عنوان "ناسزاگویی" در نظر گرفته می شود. ناسزاها خود را به شکل های توهین، تحقیر، طعنه و کنایه، تهمت، غیبت، برچسب زدن و تمسخر نشان می دهند. ناسزاگویی یکی از معضلات تربیتی است که در بین تمامی مقاطع تحصیلی وجود دارد و این قضیه اگر در مقطع ابتدایی شناسایی و حل شود می تواند تاثیرات مثبتی در رفتارهای اجتماعی مقاطع بالاتر داشته باشد. پژوهش حاضر با هدف شناسایی عوامل پدیدآورنده ی ناسزاگویی و راههای رفع آن انجام شده است. بدین منظور به گردآوری و تحلیل پژوهشهای داخلی و خارجی ای پرداختیم که مرتبط با موضوع ناسزاگویی در مدارس باشد. نتیجه تحلیلی این پژوهش این بود که انواع خشونت کلامی در بین دانش آموزان با یکدیگر و دانش آموزان با معلمان شایع است و عوامل مختلف خانوادگی، اجتماعی، فرهنگی، و اقتصادی می تواند زمینه ساز بروز ناسزاگویی باشد. بر اساس یافته های پژوهش پیشنهاد می شود برنامه ها و کارگاههای آموزشی برای خانواده ها و معلمان، جهت کاهش خشونت کلامی در مدارس تدارک و فراهم گردد.

واژگان کلیدی: خشونت، خشونت کلامی، ناسزاگویی.